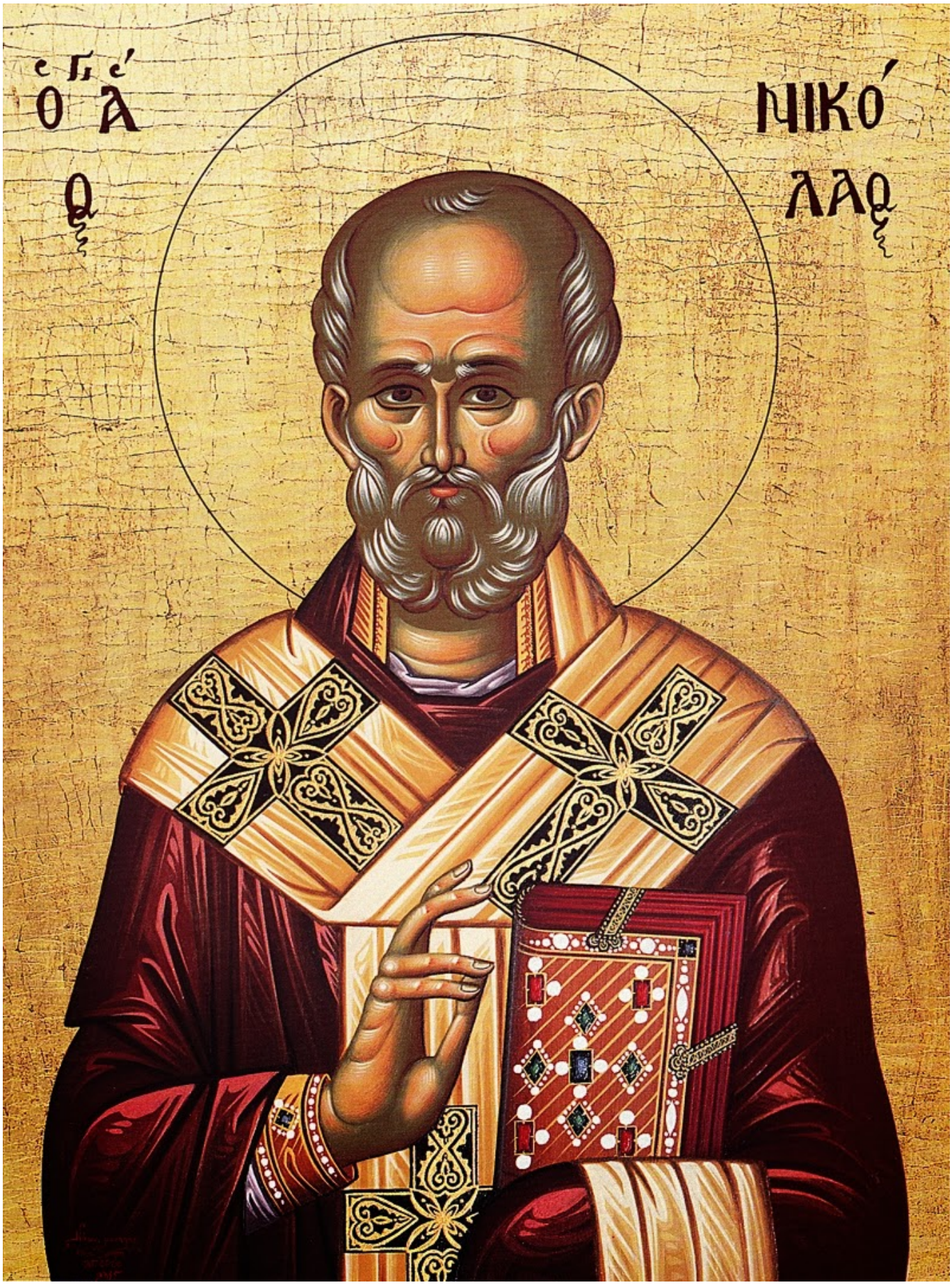
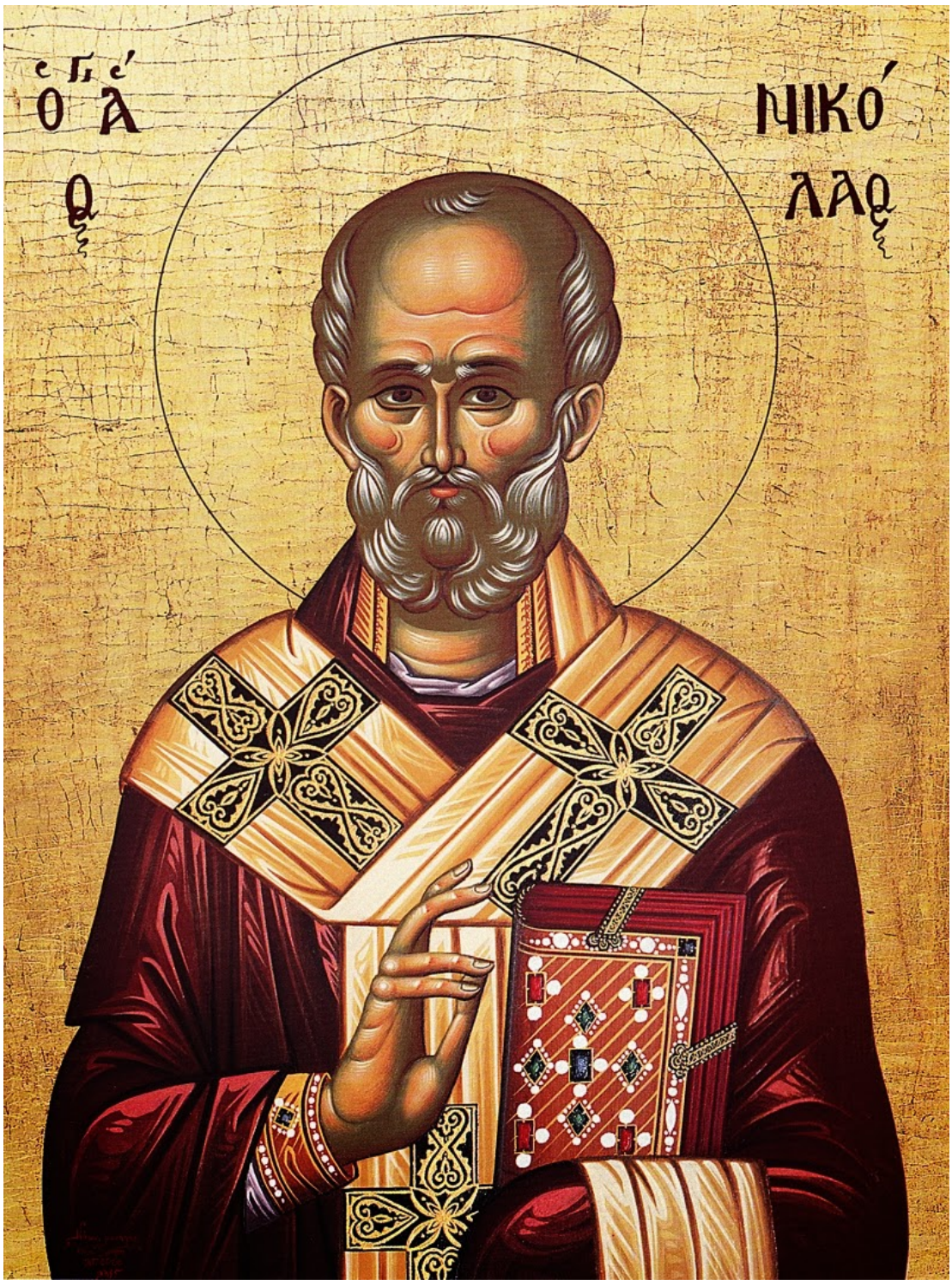
20 Μαΐου 2026

Γέροντος Κλεόπα Ηλιέ: Θαύματα του Αγίου Νικολάου (Μέρος 1ο)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Συναξαριακές Μορφές

ΝΙΚΟ΄
ΛΑΟ

Θαύματα του Αγίου Νικολάου με το χαλί. Μέρος Α

Εκλεκτές διηγήσεις και προσευχές για μικρά παιδιά

Στην Κωνσταντινούπολι ζούσε ένας γέροντας με το όνομα Νικόλαος. Ήταν μόνος με την γυναίκα του, διότι δεν είχαν αποκτήσει παιδιά. Αυτοί σε όλη την ζωή τους,

την ημέρα της εορτής του αγίου Νικολάου, επήγαιναν από το πρωΐ στην εκκλησία, έκαναν ελεημοσύνες, συμμετείχαν στις ακολουθίες, έφτιαχναν κεριά, θυμίαμα, πρόσφορα. Έκαναν ο,τι ημπορούσαν.

Και τώρα που ήταν γεροντάκια και πτωχοί συνέχιζαν το ίδιο τυπικό τους. Ερχόταν κάθε χρόνο η γιορτή του αγίου Νικολάου κι αυτοί δεν είχαν με τι να κάνουν την γιορτή τους, όταν εγύριζαν από την εκκλησία στο σπίτι, δηλαδή δεν είχαν να στρώσουν τραπέζι για τους πτωχούς να ευχαριστήσουν και εκείνοι τον Θεό.

Έτσι έλεγε η γιαγιά στον παππού:

-Έε, Νικόλαε, τι να κάνουμε τώρα εμείς που είμεθα πτωχοί και γεροντάκια; Ιδού, έρχεται η ημέρα της γιορτής του αγίου Νικολάου και δεν έχουμε τίποτε: ούτε χρήματα, ούτε τρόφιμα.

-Τι να κάνουμε εμείς για να γιορτάσουμε κι αυτό τον χρόνο τον άγιο Νικόλαο; Μπορεί τον επόμενο χρόνο να μην είμαστε, διότι ιδού πλησιάζουμε στον θάνατο.

Και ησθάνοντο και οι δυό τους άσχημα, διότι δεν είχαν χρήματα.

Τότε η γιαγιά άνοιξε ένα μπαούλο, όπου μέσα υπήρχε ένα χαλί από την προίκα της, το οποίον δεν το εγνώριζε ο παππούς, διότι το είχε κρύψει από τότε που παντρεύθηκε. Ήταν πάρα πολύ ωραίο. Το κρατούσε εκεί με 2-3 άλλα υφάσματα για τον ενταφιασμό της.

-Από που το βρήκες, γυναίκα, αυτό το χαλί;

-Έε, το διατηρούσα από τότε που ήμουν νύμφη.

-Πήγαινε και πώλησέ το. Με όσα θα πάρουμε, θα κάνουμε την γιορτή του αγίου Νικολάου.

-Μα, γερόντισσα, αυτό είναι πολύ βαρύτιμο χαλί. Αλλά δέσε το σε μία μαγκούρα και πήγαινέ το, όπου μπορείς να το ιδούν. Αλλά πόσο κοστίζει αυτό το χαλί;

-Όταν ήμουν νέα, μου έδιναν δέκα χρυσα φλωριά και δεν το πωλούσα. Αλλά τώρα, εάν μας δώσουν ακόμη και ένα θα το δώσουμε. Μετά με τα χρήματα που θα πάρουμε θα πας ν ἀγοράσης πρόσφορα, κρασί και κεριά για την πανήγυρι του αγίου Νικολάου. Κατάλαβες; Όσα θα σου δώσουν, θα τα πάρης. Να μη το φέρης πίσω, διότι δεν ξέρουμε του χρόνου θα ζούμε. Θέλω του αγίου Νικολάου να κάνουμε κάτι, διότι πόσα θαύματα μας έχει κάνει ο Άγιος Νικόλαος και πόσο μας εβοήθησε στην ζωή μας!

Και επήρε ο παππούς το χαλί, το εκρέμασε στην μαγκούρα του και επήγε στην αγορά. Ήταν εμποροπανήγυρις. Επέρασε έξω από την εκκλησία της αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως, όπου εκεί κοντά στεκόταν και το άγαλμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου και κατόπιν έφθασε στήν αγορά. Εκεί ο ένας πωλούσε φασόλια, ο άλλος αλεύρι, ο άλλος βόδια, ο άλλος γουρούνια, ο άλλος άλογα, ο άλλος πρόβατα κλπ.

Ήλθε ένας γέροντας με άσπρη γενειάδα, ευλαβής σ αὐτόν που είχε το χαλί.

-Για πούλημα το έχεις το χαλί, κουμπάρε;

-Ναι, για πούλημα.
Και πόσο κοστίζει;
-Η γυναίκα μου, μου είπε, ότι, όταν ήταν νέα, αυτό το χαλί εκόστιζε 10 χρυσά φλωριά, αλλά μου είπε να το δώσω ευθυνότερα, διότι έχουμε μεγάλη ανάγκη. Έρχεται η γιορτή του αγίου Νικολάου και δεν έχουμε τίποτε.
-10 χρυσά φλωριά, είπες;
-Ναι.
Ο παππούς είδε τον πελάτη του να βγάζη γρήγορα 10 λίρες από το κομπόδεμά του, του έδωσε τα χρήματα, επήρε το χαλί και έφυγε. Όταν είδε στα χέρια του 10 χρυσά φλωριά, είπε παραξενεμένος: «Τι μεγάλη πίστι, που έχει η γερόντισσά μου! Κύτταξε, Κύριε, 10 χρυσά φλωριά στα χέρια μου!

Μετάφρασις: Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης 2010

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_1793.html